

Deprem

– Kalb-i Bahar! · 17 Ağustos 2018

Gecenin bir yarısı
Saat: üç sıfır iki sırası
On yedi Ağustos
Bin dokuz yüz doksan dokuz 'da
Beşik gibi sallandık; Yedi nokta dokuz'la
Uyandık depremin kıyametine
Dua ve tövbelerle
Rabbimize yalvardık
Çıkmak için dışarı kapıları zorladık.

Yıkıntılar altında kalıp çıkamayanlar
Sanki mizan yeriydi kuruldu can pazarı
Her bir can, feryat fıgan
Yok mu sesimi duyan.

Ben nerdeyim evlat nerede
Herkes sevdiklerinin derdinde!
Kopuyordu kıyamet o' anda hepimizde!.

Beton yığınları altından
Duyulan yakarışlar
Sesimi duyan var mı? diye soranlar
Ölenler, sesini çıkaramayanlar
Ne olduğunu bile anlamadan
Terki diyar edenler vardı
Yardıma koşuyordu çaresizdi insanlar.

Annesini babasını arayanlar
Evladını bulanlar
Basıyordu bağrına
Şok olmuştu insanlar
Şuursuz bakıyordu
Ateş düşmüştü yurda, herkesi yakıyordu.

Yıkılmıştı bir çoğu çürüktü

Nerdeyse tüm yapılar
Malzemededen çalanı gösteriyordu aynalar
Artçılarla sallanıyordu vicdanlar
Sağlam yapılınsın diye, tekrar yapılacak olanlar.

Her şey çıktı birden ortaya
Sabah gün ağardığında
Yalın ayak, üstbaş yok
Kimisi tümünden çıplak fırlamıştı dışarı
Vucudunu örtmeye çalışarak
El açarak şükrediyordu
Bir daha yaşatma diye Allaha.

Rabbimin takdiriymi!
Adı doğal afetti
İlerisi için dersti bize aslında
Önceden yoktu bakan
Oturacağı evin sağlamlığına
Süslüyse duvarları genişse odaları
Mutluydu yuvaları
Sahtekar mutahitler
Mezarları süsleyip eve çevirmişlerdi
Yaşadığını sanan ölüler içine yerleşmişti.
Böyle degildi düzen, düzelmeliydi hemen.

İnsanlar anlamıyordu
Süslüyse ev alıyordu
Bilse alır mıydı
Çalınmış malzemededen
Koca koca adamlar
Utanmadan çaldılar
İnsanların vebalini sırtladılar
Cehennemi yaşatıp her birimize
Cehenneme yol aldılar.

Binalar birer birer
Köksüz ağaç gibi serilmişti yerlere
Yenileri daha sağlam yapıldı
Vay oldu ölenlere!

Unutmasın hiç kimse "17 Ağustos'u
Bir daha yaşatmasın Allahım! O' kabusu
Depremi o korkunç, uğultusunu
Ve ölüm korkusunu...

Kalan sağlar bizimdi..
Bir melek olmuştu sanki
İnsanlar iyilikte yarış halindeydi
Hepimize büyük bir ders olmuş gibiydi
Herkes insandı yardım severdi
Birlik olduk bizi birleştiren depremdi
İnsanlar keşke hiç değişmeseydi
Kalsa idik hep böyle
İnsan, insancıl ve de sevgice
Sırtımız asla getirilirmiydi yerlere.

Deprem bizleri yeniden
Kendinize gelin diyerek
Sallayıp savurmadan
Acısıyla yüreğimizi kavurmadan
Şöyle bir silkeleneelim
Kendimize gelelim
El ele gönül gönüle verelim
Bu VATAN bizim bu VATAN bizimdir diyelim.

Asker'imiz Polis'imiz
Artık şehit olmasın
Halkımız düşmanına kanmasın
Kötülere maşa olmasın
ÜLKEMiz için...
BAYRAĞİMiz için...
VATANını sevenler için...
İnsan olduğumuzu hatırlamak için...
Deprem olsun diye beklemeyelim!
Hayırda yarışmak için...
Sevgiyle sarılmak birbirimize
Bir olmak zamanıdır şimdi
Sen, ben, o, demeden

VATANımız, TÜRKİYEemiz için...
Var mı bize böyle cennet başka bir ülke!
En güzel ülkem, hepimize TÜRKİYE! ...

17 AGUSTOS 2018

Mlk Tryk

"17 Ağustos depreminde kaybettiklerimizi Saygı, Sevgi ve Rahmetle anıyorum..."Mekanları cennet olsun! Allahim hiç bir kuluna yaşatmasın deprem anını Ve sonrasını "Deprem öldürmez, bina öldürür." diyor deprem uzmanları...Yani binayı yapanlar, insanları öldürüyor daha çok para kazanmak uğruna...Saygılarımla!